

Resolutsioon

EÜ artiklitega 43 ja 48 ei ole vastuolus liikmesriigi õigusnorm, mis lubab emattevõtjal moodustada ühise maksukohustuslase residendist tütarettevõtjaga, kuid mille alusel ei või nimetatud emattevõtja sellist ühist maksukohustuslast moodustada mitteresidendist tütarettevõtjaga, kuna viimase kasumi suhtes ei kuulu kohaldamisele kõnealuse liikmesriigi maksuõigusnormid.

(¹) ELT C 272, 25.10.2008.

Euroopa Kohtu (neljas koda) 25. veebruari 2010. aasta otsus (Bundesgerichtshofi (Saksamaa) eelotsusetaotlus) — Car Trim GmbH versus KeySafety Systems Srl

(Kohtuasi C-381/08) (¹)

(Kohtualluvus tsiviil- ja kaubandusajades — Määrus (EÜ) nr 44/2001 — Artikli 5 punkti 1 alapunkt b — Kohtualluvus lepingutega seotud asjades — Kohustuse täitmise koha kindlaksmääramine — „Kaupade müügi” ja „teenuste osutamise” eristamise kriteeriumid)

(2010/C 100/05)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesgerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Car Trim GmbH

Kostja: KeySafety Systems Srl

Kohtuasja ese

Eelotsusetaotlus — Bundesgerichtshof — Nõukogu 22. detsembri 2000. aasta määruse (EÜ) nr 44/2001 kohtualluvuse ja kohtuotsuste [tunnustamise ja] täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades (EÜT 2001, L 12, lk 1; ELT eriväljaanne 19/04, lk 42) artikli 5 punkti 1 alapunkti b tõlgendamine — Valmistatavate toodete tarneleping, mis sisaldab ka tellija ettekirjutusi valmistatavate toodete ostmise, töötlemise ja tarnimise kohta, sealhulgas valmistamise kvaliteedi tagamise, tarnetähtsuse kinnipidamise ja tellimuse sujuva haldamise kohta — Kaupade müügi ja teenuste osutamise eristamise kriteeriumid

Resolutsioon

1. Nõukogu 22. detsembri 2000. aasta määruse (EÜ) nr 44/2001 kohtualluvuse ja kohtuotsuste [tunnustamise ja] täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades artikli 5 punkti 1 alapunkti b tuleb tõlgendada nii, et valmistatavate või toodetavate kaupade tarnelepingud tuleb olenemata juhistest, mis ostja on valmistatavate kaupade hankimise, töötlemise ja tarnimise kohta andnud, ning ilma et ostja oleks tarnijat materjaliga varustanud ja kui tarnija vastutab kauba kvaliteedi ning lepingule vastavuse eest, kvalifitseerida „kaupade müügiks”.
2. Määruse nr 44/2001 artikli 5 punkti 1 alapunkti b esimest taanet tuleb tõlgendada nii, et kaugmüügi puhul peab koha, kus lepingu kohaselt kaubad üle anti või kus need oleks tulnud üle anda, kindlaks määrama lepingutingimuste põhjal. Kui kaupade üleandmise kohta on võimatu selle alusel kindlaks määrata ilma lepingu suhtes kohaldatavale materiaalõigusele tuginemata, on kõnealuseks kohaks see, kus kaubad anti füüsiliselt ostja käsutusse, millest tulenevalt ostja sai või oleks pidanud saama müügitehinguga lõppsihtkohas nende kaupade valduse.

(¹) ELT C 301, 22.11.2008.

Euroopa Kohtu (neljas koda) 25. veebruaril 2010. aasta otsus (Finanzgericht Hamburg — Saksamaa eelotsusetaotlus) — Firma Brita GmbH versus Hauptzollamt Hamburg-Hafen

(Kohtuasi C-386/08) (¹)

(EÜ-Iisraeli assotsiatsioonileping — Territoriaalne kohaldamisala — EÜ-PVO assotsiatsioonileping — Jordani Läänekaldalt pärit kaupadele Iisraelist pärit kaupade tariifse sooduskoheldamise kohaldamisest keeldumine — Kahtlus kauba päritolu suhtes — Heakskiidetud ekspordija — Arvedeklaratsioonide järelkontroll impordiriigi tolli poolt — Rahvusvaheliste lepingute õiguse Viini konventsioon — Rahvusvaheliste lepingute suhtelise toime põhimõte)

(2010/C 100/06)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Finanzgericht Hamburg — Saksamaa